

Sygn. akt XVII Ka 1249/16

WYROK

W I M I E N I U

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2017 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu w XVII Wydziale Karnym - Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SO Justyna Andrzejczak

Protokolant: prot. sąd. Anna Kujawińska

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2017 roku

sprawy A. P.

obwinionego o wykroczenia z art.88 kw i inne

na skutek apelacji wniesionej przez obrońców obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 7 września 2016 roku sygn. akt IIW 515/14

1. uchyła zaskarżony wyrok w pkt.3 i na podstawie art.104§1 pkt 7 k.p.w. w zw.

z art.45§1k.w. umarza postępowanie przeciwko obwinionemu o czyn z art.88 k.w.,

2. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

3. kosztami postępowania w całości obciąża Skarb Państwa, a nadto zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. K. kwotę 516,60 zł tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej obwinionemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Justyna Andrzejczak

UZASADNIENIE-w zakresie dotyczącym pkt1 i umorzenia postępowania

Sąd Rejonowy Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu wyrokiem z dnia 7 września 2016 r., sygn. akt II W 515/14, uznał obwinionego A. P. za winnego wykroczenia z art. 88 kw i za to wymierzył mu karę 50 zł grzywny, w pozostałym zakresie umarżając postępowanie p-ko niemu. Nadto orzeczeniem tym rozstrzygnięto o kosztach postępowania(k.186).

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego wnieśli obrońcy obwinionego zaskarżając orzeczenie w całości i wnosząc o jego uchylenie w zakresie pkt 1 i 2 oraz umorzenie- co do pkt.3 (k. 199-201).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się o tyle celowa, że zainicjowane nią postępowanie odwoławcze doprowadziło do uchylenia zaskarżonego wyroku w pkt.3 i umorzenia postępowania o czyn z art.88 k.w. przypisany obwinionemu, z uwagi na przedawnienie karalności zarzucanego mu wykroczenia.

W myśl art. 45 § 1 kw karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok; jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od popełnienia czynu. W związku z tym, że

wykroczenie zarzucane obwinionemu miało zostać popełnione 5 listopada 2014r., przy czym przed upływem roku od tej daty wszczęte zostało w niniejszej sprawie postępowanie (k.8 akt sygn. II W 1824/14), karalność tego wykroczenia ustala z dniem 5 listopada 2016 r., tj. wprawdzie po wydaniu zaskarżonego wyroku, jednakże przed rozpoznaniem sprawy przez Sąd II instancji.

Stosownie do art. 5 § 1 pkt 4 kpw nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy nastąpiło przedawnienie orzekania. W przypadku, gdy ujemna przesłanka procesowa określona w tym przepisie ujawni się w toku postępowania przed Sądem odwoławczym, sąd ten uchyla na posiedzeniu zaskarżone orzeczenie, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 104 § 1 pkt 7 kpw).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 104 § 1 pkt 7 kpw w zw. z art. 45 § 1 kw uchylił zaskarżony wyrok w pkt.3 i umorzył postępowanie przeciwko A. P. o czyn z art.88kw.

O kosztach postępowania odwoławczego Sąd orzekł na podstawie art. 632 pkt 2 kpk w zw. z art. 119 kpw, a nadto zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. K. kwotę 516, 60zł(brutto) tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej obwinionemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Justyna Andrzejczak

UZASADNIENIE-w zakresie dotyczącym pkt2-3 na wniosek obrońcy obwinionego

Sąd Rejonowy Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu wyrokiem z dnia 7 września 2016 r., sygn. akt II W 515/14, uznał obwinionego A. P. za winnego wykroczenia z art. 88 kw i za to wymierzył mu karę 50 zł grzywny, w pozostałym zakresie umarżając postępowanie p-ko niemu. Nadto orzeczeniem tym rozstrzygnięto o kosztach postępowania(k.186).

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego wniósł obrońca obwinionego zaskarżając orzeczenie w całości i wnosząc o jego uchylenie w zakresie pkt 1 i 2 oraz umorzenie- co do pkt.3 (k. 199-201).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się o tyle celowa, że zainicjowane nią postępowanie odwoławcze doprowadziło do uchylenia zaskarżonego wyroku w pkt.3 i umorzenia postępowania o czyn z art.88 k.w. przypisany obwinionemu, z uwagi na przedawnienie karalności zarzucanego mu wykroczenia, w pozostałym zakresie jednak apelacja obrońcy obwinionego okazała się bezzasadna.

W myśl art. 45 § 1 kw karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok; jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od popełnienia czynu. W związku z tym, że wykroczenie zarzucane obwinionemu w pkt.3 miało zostać popełnione 5 listopada 2014r., przy czym przed upływem roku od tej daty wszczęte zostało w niniejszej sprawie postępowanie (k.8 akt sygn. II W 1824/14), karalność tego wykroczenia ustala z dniem 5 listopada 2016 r., tj. wprawdzie po wydaniu zaskarżonego wyroku, jednakże przed rozpoznaniem sprawy przez Sąd II instancji.

Stosownie do art. 5 § 1 pkt 4 kpw nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy nastąpiło przedawnienie orzekania. W przypadku, gdy ujemna przesłanka procesowa określona w tym przepisie ujawni się w toku postępowania przed Sądem odwoławczym, sąd ten uchyla na posiedzeniu zaskarżone orzeczenie, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 104 § 1 pkt 7 kpw).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 104 § 1 pkt 7 kpw w zw. z art. 45 § 1 kw uchylił zaskarżony wyrok w pkt.3 i umorzył postępowanie przeciwko A. P. o czyn z art.88kw.

Natomiast przy uwzględnieniu powyższych uwag oraz dat popełnienia pozostałych czynów zarzucanych obwinionemu w pkt tj.w pkt. I -25 marca 2014 r. w zakresie wykroczenie z art. 92 § 1 kw, w pkt. II i III- 30 maja 2014 r. w zakresie

wykroczeń z art. 88 k.w. i z art. 96 § 1 pkt 5 k.w., za trafną musiała być uznana decyzja Sądu I instancji o umorzeniu postępowania na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w. o zarzucane mu wykroczenia z art. 88 k.w., art. 96 § 1 pkt 5 k.w. opisane w pkt. II i III części wstępnej wyroku oraz o zarzucane mu wykroczenie z art. 92 § 1 k.w. opisane w pkt. I części wstępnej wyroku, w dniu 7 września 2016r. tj. w dacie wydania wyroku przez Sąd I instancji.

W tym miejscu wskazać należy też w kontekście zarzutów apelacji, że w niniejszym składzie Sąd odwoławczy stoi na stanowisku, iż: „Jeżeli sąd w toku postępowania stwierdza, że nastąpiło przedawnienie ścigania oskarżonego, to nie wolno mu wydać ani wyroku skazującego, ani też wyroku uniewinniającego. Przedawnienie ścigania jest bowiem przesłanką procesową bezwzględnie ujemną i wystąpienie takiej przesłanki powoduje konieczność wydania orzeczenia umarzającego postępowanie (art. 11 pkt 6 k.p.k.)”. OSNPG 1977/11/114 Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 czerwca 1977 r. I KR 87/77. W tym miejscu zatem należałoby zakończyć dyskusję z apelacją obrońcy.

Jednakże Sąd Okręgowy zdaje sobie sprawę, iż stanowisko to zostało złagodzone choćby w postanowieniu z dnia 2 lipca 2002 r., IV KKN 264/99, LEX nr 54407, kiedy to Sąd Najwyższy wyraził pogląd, iż "postępowanie należy umorzyć w sytuacji, gdy nastąpiło przedawnienie karalności, ale tylko wtedy, gdy nie ma od razu podstaw do uniewinnienia oskarżonego z braku czynu lub braku znamion czynu jako wykroczenia albo braku winy. Umorzenie z racji przedawnienia wchodzi też zawsze w rachubę, gdyby kwestie istnienia czynu, jego znamion i odpowiedzialności wymagały dalszego dowodzenia, gdyż postępowaniu w tej materii stoi już na przeszkodzie przedawnienie karalności" (analogicznie w postanowieniu z 3 kwietnia 2002 r., V KKN 484/00, LEX nr 53336).

Takie stanowisko Sądu Najwyższego znalazło niewątpliwie uznanie w piśmiennictwie, jako przejaw materialnego działania przesłanki przedawnienia karalności. Jednakże nawet podziеляjąc powyższe nie można było uznać zarzutów apelacyjnych za trafne, bowiem obraza przepisu art. 424 k.p.k. nigdy nie jest naruszeniem prawa procesowego, mającym wpływ na treść orzeczenia, bowiem do sporządzenia uzasadnienia dochodzi po wydaniu wyroku.

Przedmiotem oceny sądu odwoławczego nie jest treść uzasadnienia wyroku, lecz sam wyrok w kontekście przeprowadzonych na rozprawie dowodów oraz dochowania reguł i gwarancji procesowych. Uzasadnienie sporządzone jest po wydaniu wyroku i jest sprawozdaniem z rozumowania, które doprowadziło do rozstrzygnięcia. Zatem podniesiony przez apelującego zarzut nie mógł być skuteczny. Odnosząc się jednak do przeprowadzonych przez Sąd Rejonowy dowodów nie budziło wątpliwości, iż zeznania funkcjonariuszy Policji M. T., M. P., K. L. oraz wyjaśnienia samego obwinionego, który oświadczał: "mój rower nie był wyposażony we wszystkie światła"(k.163v), nie dawały podstaw do uniewinnienia oskarżonego z braku czynu lub braku znamion czynu jako wykroczenia albo braku winy.

W tej sytuacji trafność decyzji Sądu I instancji nie mogła budzić wątpliwości.

Z uwagi na powyższe Sąd Okręgowy orzekł jak na wstępie, uchylając zaskarżony wyrok w pkt.3 i na podstawie art.104§1 pkt 7 k.p.w. w zw. z art.45§1k.w. umarzając postępowanie przeciwko obwinionemu o czyn z art.88 k.w. , a w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymując w mocy.

O kosztach postępowania odwoławczego Sąd orzekł na podstawie art. 632 pkt 2 kpk w zw. z art. 119 kpw, a nadto zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. K. kwotę 516, 60zł(brutto) tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej obwinionemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Justyna Andrzejczak